

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 5C/43/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122382492
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Šišková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2023:6122382492.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Klaudiou Šiškovou v právnej veci žalobcu: Ing. Q. B., PhD., CFA, nar. XX.X.XXXX, bytom O., W. F. č. XXXX/XA, zastúpený JUDr. Andrejom Garom, advokátom v Bratislave, Štefánikova 14, IČO: 30 850 436, proti žalovanej: Ing. J. B., nar. X.XX.XXXX, bytom O., B. XXXX/XX, zastúpená SOUKENÍK-ŠTRPKA, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, IČO: 36 862 711, o zaplatenie 105,73 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a**.
- II. Súd **p r i z n á v a** žalovanej voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou pôvodne podanou na Okresný súd Banská Bystrica ako upomínací súd voči žalobkyni domáhal zaplatenia sumy 105,73 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 30.12.2020 až do zaplatenia a náhrady trov konania, ako nároku na náhradu škody spočívajúcej vo vynaložených nákladoch v súvislosti s cestou do miesta bydliska jeho maloletého syna a späť. Žalobu zdôvodnil tým, že na základe uznesenia Okresného súdu Prievidza sp. zn. 18P/54/2019 - 897 zo dňa 4.12.2020 bol upravený styk žalobcu s maloletým synom počas vianočných sviatkov v roku 2020 a počas novoročných sviatkov v roku 2021 tak, že žalobca je oprávnený stretnúť sa s maloletým od 29.12.2020 od 10,00 hod. do 1.1.2021 do 18,00 hod. v neprítomnosti žalovanej, ktorá je povinná dieťa na stretnutie so žalobcom riadne pripraviť a stretnutie umožniť s tým, že žalobca si dieťa prevezme od žalovanej v určený čas v mieste bydliska dieťaťa a žalovanej ho po skončení styku odovzdá v mieste bydliska maloletého dieťaťa. Žalovaná však súdne rozhodnutie nerešpektuje, sústavne bráni v styku žalobcu s maloletým a rôznymi obštrukciami a prietahmi zmarila už viac než 60 stykov žalobcu s maloletým. Žalobca si v zmysle vykonateľného rozhodnutia súdu šiel dňa 29.12.2020 prevziať maloletého a pricestoval z miesta svojho bydliska. Pred príchodom upovedomil žalovanú o svojom príchode prostredníctvom SMS správy, na čo žalovaná reagovala, že otec žalovanej bol v kontakte s pozitívne testovanou osobou a preto nie je možný styk. Vyhláška Úradu verejného zdravotníctva tento svojvoľný postup žalovanej neodôvodňovala. Žalovaná opäť žalobcovi neumožnila vidieť maloletého, na ostatné správy nereagovala a žalobca tak privolať príslušníkov policajného zboru. Žalobca uviedol, že žalovaná neposkytnutím potrebnej súčinnosti porušila svoju prevenčnú povinnosť v zmysle § 415 Občianskeho zákonníka, čím mu vedome spôsobila škodu, nakoľko zámer zmariť styk žalobcu s maloletým a spôsobiť mu tak zbytočne vynaložené náklady bol vopred daný. Príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti žalovanou a škodou je daná tým, že ak by rešpektovala právoplatné a vykonateľné súdne rozhodnutie a umožnila žalobcovi styk s dieťaťom, prípadne riadne a včas náležite upovedomila žalobcu o objektívnej prekážke nemožnosti styku, nevynaložil by náklady na cestu z Bratislavy do Bojníc a späť zbytočne a ku škode by nedošlo, nakoľko jediný účel cesty žalobcu bol práve styk s maloletým. Choroba maloletého ako objektívny dôvod nemožnosti realizácie styku nebol žalovanou náležite odôvodnený, najmä z dôvodu, že žalovaná

nemala záujem predložiť žalobcovi potvrdenie zdravotnej dokumentácie či sprostredkovať ani len krátke stretnutie, kde by žalobca aspoň videl skutočný zdravotný stav svojho syna. Predmetná cesta žalobcu z Bratislavy do Bojníc a späť predstavuje vzdialenosť 372 km, pričom základná náhrada podľa § 7 ods. 1 v spojení s § 7 ods. 4 zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách je vo výške 71,80 eur a náhrada za pohonné látky vo výške 33,93 eur.

2. Upomínací súd vydal vo veci platobný rozkaz, ktorým žalobe žalobcu vyhovel. Voči platobnému rozkazu podala žalovaná vecne odôvodnený odpor. V odpore žalovaná nárok žalobcu neuznávala. Uviedla, že nemôže byť zodpovedná za škodu v prípade, ak táto vzniká samotným konaním žalobcu. Ona si riadne splnila voči žalobcovi informačnú povinnosť, čím rovnako dodržala prevenčnú povinnosť, na základe čoho nemôže zodpovedať za vznik škody, ktorá vychádza z konania žalobcu. Žalovaná tiež uviedla, že žalobcovi poskytuje pravidelnú súčinnosť, pravidelne s ním komunikuje a koná tak, aby škoda nebola spôsobená. Ku dňu 29.12.2020 uviedla, že k uskutočneniu styku žalobcu so synom nedošlo z dôvodu, že jej otec, p. B. T., bol dňa XX.XX.XXXX pozitívne testovaný na ochorenie COVID-19, o čom bol žalobca vopred informovaný. Keďže otec žalovanej bol v kontakte s pozitívne testovanou osobou na COVID-10 a zároveň bol chorý, prejavoval znaky ochorenia, žalovaná dňa 28.12.2020 žalobcu informovala o tejto skutočnosti. Súčasne ho informovala o povinnosti dodržiavať karanténu, nakoľko žalovaná spolu s maloletým synom boli v rozhodnom čase v priamom kontakte s otcom žalovanej. Žalobca sa napriek tomu dostavil do miesta bydliska maloletého a žiadal o jeho vydanie. Následne zavolať políciu, ktorej bol pozitívny výsledok testu otca žalovanej predložený a k nahliadnutiu bol sprístupnený za účasti polície aj žalobcovi. Žalovaná preto zastávala názor, že svojim konaním neporušila žiadnu právnu povinnosť, nakoľko konala tak, ako jej to vyplýva z príslušných právnych predpisov. Styk žalobcu s dieťaťom sa neuskutočnil z objektívnych dôvodov.

3. Súd vykonal dokazovanie vyjadrením právnych zástupcov strán sporu, oboznámením obsahu uznesenia tunajšieho súdu zo dňa 4.12.2020 č.k. 18P/54/2019-897, SMS komunikácie žalobcu so žalovanou, trestného oznámenia žalobcu zo dňa 30.12.2020, ftc. technického preukazu, odporu voči platobnému rozkazu z 29.8.2022, certifikátu o výsledku testovania B. T. z 29.12.2020, vyjadrenia žalovanej zo dňa 19.2.2021 k podaniu otca z 22.1.2021 v konaní sp.zn. 18P/54/2019, vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva SR č. 67/2020, vyjadrenia žalobcu zo dňa 2.11.2022, podania žalovanej z 10.11.2022, záverečnej správy Orchidea n.o. z poradenského procesu zo dňa 21.6.2022, oznámenia KR PZ v Bratislave - Krajského dopravného inšpektorátu zo 4.1.2023, priemerných cien pohonných látok v SR v 53. týždni roku 2020, ako aj oboznámením obsahu ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkový a právny stav:

4. Uznesením OS Prievidza zo dňa 4.12.2020 č.k. 18P/54/2019-897 bol neodkladným opatrením upravený styk žalobcu (otca) s maloletým dieťaťom (Q. B., nar. XX.X.XXXX) počas vianočných sviatkov roku 2020 a počas novoročných sviatkov roku 2021 tak, že žalobca bol oprávnený stretnúť sa so synom od 29.12.2020 od 10,00 hod. do 1.1.2021 do 18,00 hod. v neprítomnosti matky maloletého dieťaťa, ktorej bola uložená povinnosť malol. dieťa na stretnutie s otcom (žalobcom) včas a riadne pripraviť a stretnutie s otcom umožniť. Žalobca si maloletého Q. mal prevziať v mieste bydliska dieťaťa a na tom istom mieste ho mal žalovanej (matke) vrátiť. V prípade neuskutočnenia styku žalobcu s dieťaťom v určenom čase z dôvodu objektívnej prekážky na strane dieťaťa, bola žalovanej uložená povinnosť umožniť žalobcovi styk s dieťaťom v rovnakom rozsahu v náhradnom termíne.

5. Z predloženej SMS komunikácie žalobcu so žalovanou vyplýva, že dňa 28.12.2020 o 12,26 hod. žalobca písal žalovanej, že: „Zajtra odovzdanie o 10h pred domom podľa NO“, na čo žalovaná o 17,29 hod. reagovala: „Otec je chorý, bol v kontakte s pozitívne testovanou osobou, čaká na otestovanie, takže sme všetci v karanténe.“ Žalobca reagoval nasledovne: „Neskúšaj tieto lacné triky a klamstvách s covidom, očividne maríš styk, a zneužíváš súčasnú situáciu. Pre Q. si pridem zajtra, nachystaj ho na 10h.“ Dňa 29.12.2020 o 9,58 hod. žalobca žalovanej napísal: „Som pred domom, volal som Ti, nedvíhaš. Pokiaľ mi syna neodovzdáš, budem nútený privolať políciu.“ Žalovaná o 9,59 hod. žalobcovi odpovedala: „Sme v karanténe, otec je pozitívny.“ O 10,01 hod. žalobca napísal: „Pošli mi výsledok testu.“, na čo žalovaná reagovala: „Žiadne osobné údaje Ti nebudem posielat“. Na to žalobca napísal: „Volám políciu.“ Dňa 30.12.2020 o 21,39 hod. žalobca žalovanej napísal: „Informuj ma o zdravotnom stave syna bezodkladne“:

6. Z trestného oznámenia žalobcu zo dňa 30.12.2020 adresovaného Okresnej prokuratúre v Prievidzi vyplýva, že toto žalobca podával v súvislosti s neumožnením jeho styku s maloletým synom, na ktorý mal nárok podľa uznesenia Okresného súdu Prievidza zo dňa 4.12.2020 č.k. 18P/54/2019-897. V trestnom oznámení žalobca uviedol, že žalovaná mu v súdom určenom termíne odmietla styk s dieťaťom uskutočniť a náhradný termín nenavrhol. On syna naposledy videl 21.11.2020 a od tohto termínu mu žalovaná nepretržite marí všetky styky. Z trestného oznámenia vyplýva, že dňa 28.12.2020 mu žalovaná na jeho pripomenutie o styku s dieťaťom nasledujúci deň oznámila, že jej otec je chorý, údajne bol v kontakte s Covid-19 pozitívnou osobou a čaká na otestovanie, v dôsledku čoho je matka, maloletý, starý otec a stará matka dieťaťa (všetci bývajúci v jednej domácnosti) v karanténe. Žalobca žalovanú vzhľadom na skúsenosti s jej účelovým marením styku vyzval, aby nezneužívala súčasnú situáciu s Covid-19 a nemarila styk a upovedomil ju, že dňa 29.12.2020 si o 10h pre dieťa príde. V deň styku po príchode pred dom žalovanej v Bojniciach jej volal, na čo nereagovala a preto jej napísal SMS. Na to mu žalovaná oznámila, že starý otec má pozitívny výsledok covid-19 testu a sú v karanténe. Na výzvu, aby mu poslala fotografiu výsledku uvedeného testu, žalovaná toto urobiť odmietla. Privolanej hliadke polície žalovaná predložila výsledok testu k nahliadnutiu, čo mu hliadka polície uviedla, že išlo o modrý certifikát antigénového testu starého otca dieťaťa s pozitívnym výsledkom a s dátumom otestovania 29.12.2020. Žalobca vzhľadom na predchádzajúce skúsenosti so žalovanou považoval za priveľkú náhodu to, že sa tesne pred stykom objavila prekážka uskutočnenia styku a vyjadril svoje dôvodné podozrenie, že celá situácia ako aj matkou predložené potvrdenie o výsledku Covid-19 testu policajnej hliadke, môže byť účelové.

7. Z predloženého technického preukazu č. NB XXXXXX bolo zistené, že žalobca je evidovaný ako vlastník vozidla Volkswagen Tiguan, EČV: O VIN: C dátum prvej evidencie vozidla 27.8.2018. Podľa údajov v technickom preukaze je spotreba uvedeného vozidla 7,6 l/100 km. Z informácií dostupných na internete (www.statdat.statistics.sk) vyplýva, že počas 53. týždňa roku 2020 bola priemerná cena benzínu natural 95 oktánový 1,20 eur/liter.

8. Žalovaná v konaní nárok žalobcu na náhradu škody neuznávala z dôvodu, že za túto škodu nezodpovedá, nakoľko škoda žalobcovi nevznikla v príčinnej súvislosti s jej konaním. Poukazovala na to, že styk žalobcu s dieťaťom sa dňa 29.12.2020 neuskutočnil z dôvodu, že jej otec p. B. T. bol v uvedený deň pozitívne testovaný na ochorenie COVID-19, o čom bol žalobca informovaný. O tom, že bol v kontakte s pozitívne testovanou osobou a zároveň prejavoval znaky ochorenia, žalobcu informovala ešte dňa 28.12.2020 a súčasne ho informovala o povinnosti dodržiavať karanténu, keďže v rozhodnom čase bola ona aj maloletý v priamom kontakte s otcom žalovanej. Výsledok testu bol predložený aj privolanej polícii, ktorá ho sprístupnila k nahliadnutiu žalobcovi. Žalovaná v konaní uvádzala, že skutočnosť, že maloletý bol v kontakte so svojím starým otcom, ktorý bol pozitívne testovaný na ochorenie Covid-19 je objektívnou skutočnosťou, ktorá vylučuje jej zodpovednosť za škodu žalobcu. V tomto prípade neporušila žiadnu právnu povinnosť, ani prevenčnú povinnosť, nakoľko deň vopred ochorenie svojho otca žalobcovi oznámila s tým, že sa čaká na výsledok testu. Žalovaná nemohla umožniť styk maloletého so žalobcom, nakoľko by tým porušila inú právnu povinnosť - došlo by k porušeniu povinnej karantény maloletého. Zastávala názor, že žalobca sám porušil prevenčnú povinnosť a vzniknuté výdavky sú jeho zodpovednosťou. Poukázala tiež na zneužívanie práva žalobcom, nakoľko tento sa domáha náhrady cestových výdavkov v ďalších samostatných konaniach, čo žalovanú neprimerane zaťažuje finančne, ale aj psychicky.

9. Z predloženej ftc. certifikátu potvrdeného Regionálnym úradom verejného zdravotníctva Prievidza so sídlom v Bojniciach, oddelenie epidemiológie vyplýva, že dňa 29.12.2020 bol vykonaný Covid-19 Ag test B. T., nar. XX.X.XXXX. Výsledok testu bol: pozitívny. Pri pečiatke a podpise na teste je uvedený aj čas: 8,05.

10. Z vyjadrenia žalobkyne zo dňa 19.2.2021 v konaní sp.zn. 18P/54/2019 vyplýva, že žalovaná sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadrila aj ku neuskutočnenému styku žalobcu so synom dňa 29.12.2020. Vo vyjadrení k tomuto dátumu uviedla, že žalobcu cez SMS z 28.12.2020 informovala o tom, že jej otec bol v kontakte s pozitívne testovanou osobou na Covid-19 a je chorý, mal príznaky uvedeného ochorenia. Následne sa bol dať testovať a mal pozitívny výsledok testu dňa 29.12.2020, pričom pozitívny výsledok testu videl osobne žalobca a aj ním privolaná policajná hliadka. Z vyjadrenia vyplýva, že žalovaná aj maloletý boli riadne nahlásení na RÚVZ ako kontakty v spoločnej domácnosti a dodržiavali povinnú 10-dňovú karanténu.

11. Zo záverečnej správy Orchidea n.o. so sídlom v Partizánskom, zo dňa 21.6.2022 vyplýva, že toto zariadenie vykonávalo poradenský proces s rodičmi malol. Q. B. v centre CDR Orchidea, n.o. v Prievidzi na ul. Matice Slovenskej. K podpísaniu dohody o vykonávaní opatrení SPODaSK ambulantnou a terénnou formou došlo dňa 14.2.2020. Správa opisuje priebeh stretnutí rodičov dieťaťa, spoluprácu s rodičmi, ako aj interakcie otca (žalobcu) s maloletým v období od februára 2021 do júna 2022, pričom uznesením Okresného súdu v Prievidzi zo dňa 9.6.2021 č.k. 18P/54/2019-1367 bolo rodičom uložené aj výchovné opatrenie - povinnosť podrobiť sa sociálnemu, alebo inému odbornému poradenstvu, ktorého výkon sa bude realizovať v Centre pre deti a rodiny Orchidea, n.o., R. Jašíka 158/8, Partizánske. V závere správy sa uvádza, že žalobca nie vždy náležite využil možnosti poradenstva a nie vždy náležite aplikoval výstupy poradenstva v aplikácii praktických zručností.

12. Zo správy KDI KR PZ v Bratislave bolo zistené, že žalobca bol v čase od 27.8.2018 do 23.9.2021 držiteľom a vlastníkom motorového vozidla VW Tiguan, EČV: W VIN: C rok výroby 2018. V období od 1.1.2020 do 31.12.2021 žalobca nebol držiteľom ani vlastníkom žiadneho iného motorového vozidla.

13. Žalobca v konaní uvádzal, že žalovaná sa nesprávala dostatočne prevenčne tak, aby zamedzila vynaloženiu jeho cestovných nákladov. Zastával názor, že svoju prevenčnú povinnosť voči nemu si mohla žalovaná splniť tým, že by mu ukázala výsledok testu jej otca na ochorenie Covid-19. Uvedenie akejkoľvek výhovorky bez preukázania nie je možné považovať za splnenie prevenčnej povinnosti. V konaní tiež uviedol, že maloletý mohol karanténu absolvovať aj u neho, t.j. svojho otca, najmä ak toto ochorenie nebolo dieťaťu zistené. Dodržiavanie karantény maloletým preto považoval za účelové tvrdenie zo strany žalovanej. Zároveň v konaní poukázal na to, že v konaní vedenom pred tunajším súdom pod sp.zn. 15C/34/2022 žalovaná argumentovala zákazom vychádzania v súvislosti s pandémiou Covid-19, čo však súd neuznal. Poukázal aj na rozhodnutie III ÚS 38/2021, kde Ústavný súd SR uviedol, že ani pandémia COVID-19, nič nemení na tom, že ide o závažný zásah do základných práv, ak sa osobný styk nahradí výlučne technickým stykom (videom), hoci existovali možnosti udržania osobného styku za prípadnej asistencie. Zároveň poukazoval na tlačové vyhlásenie Úradu verejného zdravotníctva z 20.3.2020 týkajúceho sa vstupu osôb na územie SR, v ktorom sa uvádza, že zo žiadnych opatrení Ústredného krízového štábu nevyplýva, že by nemal byť realizovaný styk rodičov s deťmi. Žalobca uvádzal, že žalovaná nepreukázala v čase súdom určeného styku ani ochorenie otca, ani ochorenie maloletého, ktoré by bolo jedinou objektívnou prekážkou styku žalobcu s dieťaťom. Svoj nárok voči žalovanej považoval za opodstatnený. Žalobca pred začatím pojednávania žalobu upravil tak, že túto v časti o zaplatenie 5% ročného úroku z omeškania zo sumy 105,73 eur od 30.12.2020 do 22.8.2022 vzal späť.

14. Z uznesenia Okresného súdu Prievidza zo dňa 08.12.2022 č. k. 8C/34/2022-67 vyplýva, že súd návrh žalovanej na spojenie vecí vedených na tunajšom súde pod sp. zn. 8C/34/2022, 6C/34/2022, 11C/33/2022, 12C/34/2022, 10C/42/2022, 6C/33/2022, 4C/47/2022, 9C/38/2022, 7C/48/2022, 5C/43/2022, 15C/33/2022, 15C/34/2022, 4C/38/2022, 13C/37/2022, 5C/37/2022, 19C/36/2022, 6C/37/2022, 19C/37/2022, 11C/42/2022, 4C/42/2022, 9C/39/2022, 19C/41/2022, 12C/46/2022, 7C/42/2022, 18C/42/2022 a 19C/45/2022 zamietol.

15. Podľa § 415 Občianskeho zákonníka každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

16. Podľa § 420 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

17. Podľa § 3 ods. 1 a 3 písm. a) vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva SR č. 67/2020, ktorá bola vo Vestníku vlády SR uverejnená dňa 27.12.2020 vyplýva, že všetkým osobám, ktoré prišli do úzkeho kontaktu s osobou, ktorá sa neskôr stala osobou pozitívnou na ochorenie, počas obdobia dvoch dní pred dňom odberu vzorky biologického materiálu tejto osobe do skončenia jej izolácie podľa § 2, sa podľa § 12 ods. 2 písm. f) zákona nariaďuje karanténa v domácom prostredí alebo v karanténnom ubytovacom zariadení.

Karanténa podľa odseku 1 začína od momentu, kedy sa osoba dozvie, že osoba, s ktorou bola v úzkom kontakte je osoba pozitívna na ochorenie.

18. Podľa § 3 ods. 6 písm. a) b), c), e), vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva SR č. 67/2020 osoba, ktorá prišla do úzkeho kontaktu s osobou pozitívnu na ochorenie počas obdobia podľa odseku 1 je v súlade s § 51 ods. 1 písm. a) a d) zákona povinná:

a) dodržiavať karanténu

b) zdržiavať sa počas karantény iba v mieste karantény,

c) zamedziť fyzickému kontaktu s inými osobami,

e) dodržiavať zákaz stretávania sa s inými osobami, okrem osôb, ktoré spolu s ňou bývajú počas jej karantény v mieste, kde vykonáva karanténu.

19. Podľa § 3 ods. 8 vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva SR č. 67/2020 ak ide o maloletého, zodpovedá za plnenie povinností podľa odsekov 1 a 6 zástupca dieťaťa alebo osoba vykonávajúca náhradnú osobnú starostlivosť, pestúnsku starostlivosť, alebo ústavnú starostlivosť.

20. Po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žalovaný nárok žalobcu nie je daný, preto súd žalobu zamietol. Žalobca si voči žalovanej uplatnil nárok na náhradu škody v podobe cestovných náhrad, ktorá škoda mu vznikla dňa 29.12.2020 v dôsledku toho, že márne cestoval na stretnutie so svojim synom v zmysle vyššie uvedeného neodkladného opatrenia z miesta svojho bydliska v Bratislave do miesta bydliska maloletého v Bojniciach.

21. Predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu v zmysle § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka je porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a nakoniec zavinenie. Všetky uvedené zodpovednostné zložky musia byť splnené kumulatívne. Bolo spoľahlivo preukázané a medzi stranami nesporné, že v rozhodnom čase dňa 29.12.2020 bolo stretávanie sa otca (žalobcu) s maloletým synom upravené vykonateľným súdnym rozhodnutím zo dňa 4.12.2020 č.k. 18P/54/2019-897. Z odôvodnenia rozhodnutia vo veci maloletého syna strán sporu vyplýva, že medzi stranami sporu ako rodičmi maloletého v danom čase existovali medzi rodičmi osobné rozpory, ktoré sa negatívne prejavovali aj v oblasti výkonu rodičovských práv a povinností k malol. Q.. V predmetnom období nebolo súdom rozhodnuté o osobnej starostlivosti o maloletého, ktorú de facto zabezpečovala matka. V tom čase sa vykonávalo rozsiahle dokazovanie v konaní o úprave rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu, prebiehalo a aktuálne prebieha aj rozvodové konanie strán sporu. Obaja rodičia boli opakovane vyzývaní vo veci konajúcimi súdmi k uvedomeniu si rodičovskej zodpovednosti, aby sa povzniesli nad svoje osobné spory a nezhody a riešili vzniknutú napätú situáciu v prospech dieťaťa.

22. Predmetom tohto sporového konania je posúdenie zodpovednosti žalovanej za zbytočne vynaložené cestovné náklady, ktoré mali vzniknúť žalobcovi a vzhľadom na obranu žalovanej posúdiť existenciu takých okolností, z ktorých možno vyvodíť, že škode nemohla žalovaná zabrániť, teda že vznik škody nezavinila.

23. V konaní bolo nesporné, že dňa 29.12.2020 sa stretnutie žalobcu s maloletým synom neuskutočnilo, i keď išlo o súdom upravený styk, podľa ktorého mal žalobca ako otec právo stretnúť sa so synom počas vianočných sviatkov roku 2020 a novoročných sviatkov roku 2021 v čase od 29.12.2020 od 10,00 hod. do 1.1.2020 do 18,00 hod. v neprítomnosti žalovanej (t.j. matky dieťaťa). Tomu zodpovedala povinnosť žalovanej - matky dieťaťa na stretnutie s otcom - žalobcom pripraviť a stretnutie otca so synom umožniť. Bolo preukázané, že žalobca žalovanú dňa 28.12.2020 upozornil na styk s dieťaťom dňa 29.12.2020, na čo mu žalovaná oznámila, že jej otec, ktorý žije so žalovanou a malol. dieťaťom v jednej domácnosti, je chorý, bol v úzkom kontakte s osobou pozitívne testovanou na ochorenie Covid-19 a čaká na otestovanie, v dôsledku čoho sú všetci v karanténe. Žalobca sa následne dňa 29.12.2020 do miesta bydliska dieťaťa dostavil, na oznámenie, že sa nachádza pred domom žalobkyne mu táto oznámila, že sú v karanténe, nakoľko jej otec mal pozitívny výsledok testu. Pravdivosť tohto tvrdenia žalovanej bola preukázaná aj ftc. certifikátu o výsledku testovania na ochorenie Covid-19 (Ag Test) B. T., nar. XX.X.XXXX. Podľa uvedeného dokladu bol výsledok testu „pozitívny“, test bol vykonaný dňa 29.12.2020 o 8,05 hod. Žalobca podľa vlastného vyjadrenia v trestnom oznámení zo dňa 30.12.2020 mal túto informáciu hliadkou polície (ktorá dostala výsledok testu k nahliadnutiu) potvrdenú.

24. Z uvedeného teda vyplýva, že žalovaná žalobcu deň vopred informovala o objektívnej prekážke uskutočnenia styku dňa 29.12.2020, splnila si teda prevenčnú povinnosť podľa § 415 Občianskeho

zákonníka. Pokiaľ žalobca argumentoval, že uvedenie akejkoľvek výhovorky bez jej preukázania nie je možné považovať za splnenie si prevenčnej povinnosti, súd uvádza, že dňa 28.12.2020 žalovaná žalobcovi ešte nemohla predložiť konkrétny dôkaz o pravdivosti svojho tvrdenia, nakoľko jej otec v tom čase ešte nemal vykonaný test na ochorenie Covid-19, testovanie absolvoval až dňa 29.12.2020 o 8,05 hod. V danej situácii žalovaná preto nemohla urobiť viac, ako žalobcu informovať tak, ako to aj urobila. Následne dňa 29.12.2020 vykonaný test potvrdil ochorenie Covid-19 u otca žalovanej. Keďže otec žalovanej bol na ochorenie otestovaný len krátko pred termínom styku žalobcu s maloletým (pričom je potrebné zohľadniť aj čas potrebný na vyhodnotenie výsledku testu), nebol už časový priestor k tomu, aby žalovaná výsledok testu oznámila žalobcovi pred tým, ako tento vycestoval z miesta svojho bydliska. Po príchode žalobcu do miesta realizácie styku s dieťaťom žalovaná žalobcovi oznámila skutočnosť, pre ktorú nie je možné styk s dieťaťom zrealizovať a o pravdivosti jej tvrdenia sa žalobca aj mal možnosť presvedčiť. Za uvedeného stavu teda existovala objektívna prekážka, pre ktorú sa styk žalobcu nemohol uskutočniť. V dôsledku kontaktu maloletého Q. so starým otcom, ktorý bol pozitívne testovaný na ochorenie Covid-19, vznikla maloletému povinnosť dodržiavať karanténu podľa § 3 ods. 1, ods. 3 písm. a) vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva SR č. 67/2020. Zároveň v zmysle § 3 ods. 6 písm. b), c), e) citovanej vyhlášky bol maloletý povinný zdržiavať sa iba v mieste karantény, nekontaktovať sa fyzicky s inými osobami a nestretávať sa s inými osobami, okrem osôb, ktoré spolu s ním bývajú počas jeho karantény v mieste, kde vykonáva karanténu. Za dodržiavanie týchto povinností maloletým zodpovedala žalovaná ako zákonná zástupkyňa dieťaťa (§ 3 ods. 8 vyhlášky).

25. Na základe takto zistených skutočností súd dospel k záveru, že žalovaná, ktorá by inak v zmysle § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka zodpovedala žalobcovi za škodu z dôvodu porušenia právnej povinnosti uloženej súdnym rozhodnutím, sa zbavila zodpovednosti v zmysle § 420 ods. 3 Občianskeho zákonníka, pretože preukázala, že škodu žalobcovi dňa 29.12.2020 nezavinila. Taktiež nemožno žalovanej vyčítať nesplnenie si prevenčnej povinnosti v zmysle § 415 Občianskeho zákonníka z dôvodu neinformovania žalobcu o objektívnej prekážke brániacej uskutočneniu styku pretože tak, ako je uvedené vyššie, žalobcovi informáciu o tom, že jej otec bol v úzkom kontakte s pozitívne testovanou osobou a vykazuje známky ochorenia, včas poskytl.

26. Pokiaľ žalobca poukazoval na rozhodnutie Ústavného súdu SR č. III ÚS 38/2021, rozhodnutie tunajšieho súdu sp.zn. 15C/34/2022, prípadne na tlačové vyhlásenie Úradu verejného zdravotníctva SR z 20.3.2020, súd uvádza, že v uvádzaných prípadoch boli riešené otázky stretávania sa dieťaťa s rodičom počas pandémie (i v čase nariadeného zákazu vychádzania), avšak netýkali sa prípadu vzniku povinnosti dieťaťa dodržiavať karanténu v dôsledku úzkeho kontaktu s pozitívne testovanou osobou, čo je úplne odlišná skutková situácia.

27. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti súd vo veci rozhodol tak, že žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

28. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku (CSP). Žalovaná bola v konaní plne úspešná (aj vzhľadom k tomu, že čiastočné zastavenie konania procesne zavinil žalobca), preto jej súd priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Podľa § 262 ods. 1 CSP súd rozhodol len o nároku na náhradu trov konania a o konkrétnej výške týchto trov bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd v Prievidzi. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní sa musí popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno zdôvodniť len skutočnosťami podľa § 365 ods. 1, 2 CSP.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie, podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 376 Civilného mimosporového poriadku).